

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: R. G.

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, IČ 00007064, odbor azylové a migrační politiky
pošt. schr. 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě ze dne 25. 9. 2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2023, č. j. MV-149889-2/OAM-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Dne 4. 9. 2023 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen ČR), již odůvodnil mj. tím, že v Rusku a na Ukrajině nyní probíhá válka a všechny muže povolávají do armády. Žalobce a jeho syna pravidelně předvolávají na vojenskou správu, okamžitě po návratu do Ruska by byl povolán do armády dobrovolníků a odeslán do války. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost žalobce o

udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již třetí v pořadí, první žádost byla podána dne 19. 7. 2017, přičemž mezinárodní ochrana nebyla udělena. Druhá žádost byla podána dne 5. 12. 2022, správním orgánem byla shledána nepřipustnou a řízení bylo zastaveno. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal dne 4. 7. 2023 žalobu ke zdejšímu soudu, který dne 28. 7. 2023 žalobě nepřiznal odkladný účinek, přičemž řízení dosud nebylo skončeno.

2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 11. 9. 2023 č. j. MV-149889-2/OAM-2023, správní řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu neuvedl žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl žalobce vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Deklarovanou obavou z povolání do ruské armády se žalovaný podrobně zabýval již v předchozím řízení a neshledal, že by tento důvod byl azylově relevantní. Z informací obsažených v podkladech pro vydání rozhodnutí vyplývá, že v současné době odvádění do armády neprobíhá, neboť vyhlášená mobilizace již byla ukončena a jedinci, na něž se vztahovala, pak nemohou být ani postihováni za to, že se v době jejího vyhlášení nenacházeli v Rusku, což je i případ žalobce, jenž svou vlast naposledy opustil v únoru 2017 a riziko povolání k výkonu základní vojenské služby nebo následného nasazení do bojů osob vracějících se do Ruska ze zahraničí, není vyšší než riziko osob, které na území Ruska pobývají, aniž by ho opustily. Žalovaný na základě shromážděných informací neshledal, že by od předchozího řízení došlo k podstatné změně okolností vztahujících se k možné hrozbě pronásledování nebo vážné újmy a pro naplnění podmínek ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu řízení o další opakované žádosti žalobce žalobou napadeným rozhodnutím zastavil.

II.

Žaloba

3. Žalobce namítal, že se jedná o jeho třetí opakovanou žádost a domnívá se, že splnil podmínky pro přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Uvedl skutečnosti, na základě nichž se lze důvodně domnívat, že mu v Rusku hrozí vážná újma zejména s ohledem na aktuální vývoj situace v zemi. Má za to, že jeho žádost nelze považovat za další opakovanou žádost ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, neboť podmínky upravené v tomto zákonném ustanovení nebyly splněny, neboť řízení o jeho druhé žádosti bylo zastaveno v rozporu s ustanovením zákona o azylu.
4. Žalobce ve své druhé žádosti z 5. 12. 2022 uvedl, že hledá v ČR ochranu, neboť v Rusku jemu a jeho rodině hrozí nebezpečí. Novou skutečností ve smyslu § 11 odst. 1 zákona o azylu a důvodem pro podání opakované žádosti je válečný konflikt, jenž Rusko rozpoutalo na Ukrajině, kde žalobci a jeho zletilému synovi hrozí smrt a to, že se budou muset podílet na válečných zločinech, jichž se ruská armáda na Ukrajině dopouští. Žalobce s vojenským zásahem Ruska na Ukrajině nesouhlasí a nechce se podílet na válečných zločinech. Žalovaný nicméně vyhodnotil, že v Rusku od doby, kdy byla posuzována první žádost žadatele, nedošlo k takové změně okolností, jež by mohly mít vliv na posouzení důvodů uvedených žadatelem v opakované žádosti. Žalobce v tomto směru poukazuje na to, že ani jeho předchozí, v pořadí druhá žádost o mezinárodní ochranu, nebyla posuzována žalovaným

meritorně, přestože od podání první žádosti v roce 2017 se situace Rusku zásadním způsobem změnila, což žalobce považuje za postup v rozporu se zákonem. Žalovaný řízení o druhé žádosti ze dne 5. 12. 2022 zastavil podle § 25 písm. i) z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu s odůvodněním, že žalobce neuvádí žádné nové skutečnosti, které bez jeho zavinění nebyly předmětem zkoumání v předchozím řízení, neboť možnost povolání k výkonu vojenské služby, včetně možnosti nasazení do bojů, byla žalobci dle žalovaného bezesporu objektivně známa již v průběhu předchozího řízení o jeho žádosti a měl ji tedy uvést už tehdy. Tento závěr žalovaný odůvodnil tím, že Rusko a jeho vojáci působili v rozporu s mezinárodními závazky na východní Ukrajině již od roku 2014, stejně jako dříve v Gruzii, konkrétně v Abcházii a Jižní Osetii, Moldavsku a Podněstří a v dalších částech světa a žalobce proto mohl být povolán do armády kdykoli předtím. Tuto argumentaci však žalobce považuje za zcela absurdní, neboť v roce 2017 byla situace v zemi původu žalobce naprosto odlišná od situace na konci roku 2022. Žalovaný však tuto druhou žádost žalobce z prosince 2022 vyhodnotil jako nepřipustnou v rozporu s § 11a odst. 1 zákona o azylu, neboť žalobce uváděl nové skutečnosti, které zcela objektivně nemohly být předmětem zkoumání v předchozím pravomocně ukončeném řízení. Z tohoto důvodu jeho současná žádost nemůže být považována za další opakovanou žádost ve smyslu ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu, neboť o jeho předchozí žádosti mělo být rozhodnuto meritorně a řízení nemělo být zastaveno podle ust. § 25 zákona o azylu. Řízení o žalobě proti rozhodnutí o zastavení řízení č. j. : OAM-1068/ZA-ZA11-2022 ze dne 31. 5. 2023 doposud u Krajského soudu v Plzni nebylo ukončeno, přičemž žalobě nebyl přiznán odkladný účinek a proto byl žalobce nucen žádat o mezinárodní ochranu potřeť, neboť jinak by musel z území ČR vycestovat a vrátit se do Ruska, kde mu hrozí vážná újma. Důvodem pro podání druhé žádosti o mezinárodní ochranu v prosinci 2022 byly, stejně jako nyní, obavy žalobce o život jeho i jeho syna z důvodu probíhajícího válečného konfliktu, kdy oba již obdrželi povolávací rozkaz do ruské armády. Přesto, že tyto důvody žalobce neuváděl a ani je v roce 2017 uvádět ve své první žádosti nemohl, žalovaný jeho opakovanou žádost neposuzoval meritorně a zamítl ji jako nepřijatelnou. Vzhledem k tomu, že jeho druhá žádost o mezinárodní ochranu, v níž uváděl podstatnou změnu okolností v Rusku a obavy z vážné újmy v případě návratu do Ruska, nebyla posouzena meritorně, žalobce se domnívá, že jeho současnou žádost nelze posuzovat jako další opakovanou žádost ve smyslu ustanovení § 11 odst. 3 zákona o azylu. Žalobce dále odkázal na rozhodnutí NSS ze dne 29. 9. 2022 č. j. 1 Azs 84/2022-61, jež se zabývá relevantností částečné mobilizace v Ruské federaci v souvislosti s žádostí o udělení mezinárodní ochrany a dle něhož opakovaná žádost o mezinárodní ochranu, kterou žadatel odůvodňuje změnou bezpečnostní situace v Ruské federaci je projevem vůle dle § 3 odst. 1 zákona o azylu, na základě jehož obsahu se lze důvodně domnívat, že došlo k podstatné změně okolností vztahujících se k možnému pronásledování nebo hrozbě vážné újmy (§ 3 odst. 2 zákona o azylu) a správní orgán musí tuto žádost posoudit jako přípustnou s ohledem na závazek non - refoulement. Žalovaný poukazuje na to, že mobilizace již byla ukončena, ale to neznamená, že další mobilizace se nechystá v budoucnu. Žalobce je držitelem vojenské knížky a v případě jeho návratu do Ruska reálně hrozí, že bude mobilizován. Navíc je příslušníkem národnostní menšiny a s ohledem na disproporční vybírání těchto osob k odvodu, jsou dány veškeré předpoklady pro to, aby byl do armády povolán přednostně. Obavy žalobce z mobilizace a z nucené účasti na bojích na Ukrajině jsou novou skutečností a zároveň skutečností, jež pro žadatele představuje hrozbu skutečného nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. Nucená vojenská služba v armádě, jež slouží diktátorskému režimu a vede útočnou válku v rozporu s mezinárodním právem, představuje dle žalobce mučení nebo nelidské či ponižující zacházení ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu

a z tohoto důvodu považuje svoji žádost o mezinárodní ochranu za přípustnou a navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a zavázal ho, aby žádost považoval za přípustnou a meritorně se jí zabýval a to i ve vztahu k doplňkové ochraně v souvislosti se zmíněným válečným konfliktem.

5. Dále žalobce navrhl, aby jeho žaloba byla posouzena společně se žalobou jeho synů a manželky.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Ve vyjádření k žalobě dne 3. 10. 2023 žalovaný zopakoval, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již třetí v pořadí, přičemž žalobce jako důvod jejího podání uvedl obavu z povolání do ruské armády a zařazení do bojů na Ukrajině. Žalovaný posoudil důvody této další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a provedl srovnání s tvrzeními, jež žalobce učinil v předchozích řízeních a dospěl k závěru, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti a nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností případu a ani žalovaný neshledal nové skutečnosti či okolnosti, na základě nichž by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl žalobce vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Žalovaný při posouzení vycházel z výpovědí žalobce v rámci jeho předchozích správních řízení, výpovědí v rámci současného řízení a nad rámec toho posoudil aktuální politickou a bezpečnostní situaci, stav dodržování lidských práv v Rusku a vycházel ze spisového materiálu k předchozím řízením o udělení mezinárodní ochrany a v té souvislosti odkázal na stranu 1 – 3 napadeného rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

7. Soud věc rozhodl bez nařízení jednání s ohledem na souhlas účastníků s tímto postupem, neboť se ve stanovené lhůtě nevyjádřili, a proto byl jejich souhlas s takovým postupem dle § 50 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (dále jen **s.ř.s.**), presumován; přičemž soud neshledal k nařízení jednání důvod.
8. V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s. soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobcích bodů, přičemž se v souladu s čl. 46 odst. 3 směrnice č. 2013/32/EU, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany zabýval i novými skutečnostmi odpovídajícími stavu v okamžiku svého rozhodování.

V.

Rozhodnutí soudu

9. Žaloba není důvodná.

10. Ze správního spisu má soud za prokázané, že v případě žalobce se skutečně jedná o další opakovanou žádost dle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, neboť se v jeho případě jedná již o třetí žádost, již odůvodňuje shodně jako svoji předchozí druhou žádost.
11. Dále má soud ze správního spisu za prokázané, že první žalobcová žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR byla podána dne 19. 7. 2017. Žalobce ji odůvodnil obavou z neznámých osob, jež po něm požadovaly peníze a v případě nezaplacení mu vyhrožovaly ublížením členům jeho rodiny, což realizovaly, když napadly a zranily jeho syna, měl za to, že tyto osoby byly spojeny s policií, zároveň zmínil své zdravotní problémy. Rozhodnutím žalovaného č. j. OAM-591/ZA-ZA11-ZA04-2017 ze dne 15. 2. 2018 nebyla žalobci mezinárodní ochrana udělena, proti tomuto rozhodnutí podal žalobu a rozhodnutí bylo rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 10. 2019 č. j. 29 Az 7/2018 zrušeno a žalovanému vráceno k dalšímu řízení. Rozhodnutím žalovaného ze dne 25.6.20120 č. j. OAM-591/ZA-ZA11-ZA21-R2-2017 bylo následně rozhodnuto, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu neuděluje, neboť žalovaný nedospěl k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v zákonu o azylu.
12. Druhou žádost o mezinárodní ochranu podal žalobce dne 5. 12. 2022. Žalobce uvedl, že do ČR přicestoval s rodinou v roce 2017, následně odjeli do Belgie, kde byli asi půl roku, poté byli po neúspěšné žádosti o mezinárodní ochranu vráceni do ČR, kde měl žalobce v minulosti trvalý pobyt a podnikal zde. Opětovně zmínil zdravotní problémy, jež jsou řešeny medikamentózně. K důvodům žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že nemá žádný doklad, aby mohl legálně pobývat v ČR, jež je bezpečným státem, v němž chce žít. Domů se s ohledem na probíhající válku s Ukrajinou vrátit nemůže a předpokládá, že by jeho i jeho syna mohli povolat do armády. Jeho matka mu sdělila, že jej i jeho syna již lidé z vojenské správy hledali, nyní probíhá maximální mobilizace, přičemž on i jeho syn se války odmítají účastnit. O této žádosti žalovaný rozhodl dne 31. 5. 2023 pod č. j. OAM-1068/ZA11-P15-2022 tak, že je nepřipustná podle § 10a ods. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil s odůvodněním, že branná povinnost a povinná vojenská služba patří k základním státoobčanským povinnostem a nemůže se tedy jednat o jednání označitelné jako pronásledování. Připomněl, že Rusko a jeho vojáci působili, stejně jako nyní na Ukrajině v rozporu s mezinárodními závazky již od roku 2014 na východní Ukrajině v Doněcké a Luhanské oblasti, obsadili dále celou oblast Krymu, stejně tak jako dříve zasáhli do území Gruzie a oblasti Abcházie a Jižní Osetie, Moldavska či do bojů o Náhorní Karabach mezi Arménií a Ázerbájdžánem, dále do bojů v Sýrii a dalších oblastí světa a žalobce tak mohl být povolán k výkonu vojenské služby či samotných bojů kdykoliv předtím. Žalobcem aktuálně tvrzené obavy jsou v tomto směru spojené výlučně s jeho snahou o legalizaci pobytu v ČR a nejsou novými skutečnostmi ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, neboť se netýkají změny situace v zemi jeho původu, důvodů jeho odchodu z vlasti ani jím prezentovaných problémů, jež tam měl mít, ani důvodů, pro něž by měl mít jakékoliv obavy v případě svého návratu do země, tím méně pak svědčících o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, již dosud projednává zdejší soud pod sp. zn. 16 Az 15/2023.

13. V reakci na uvedené rozhodnutí podal žalobce dne 4. 9. 2023 třetí žádost o mezinárodní ochranu, již odůvodnil snahou legalizovat svůj pobyt v souvislosti s probíhající válkou na Ukrajině s tím, že jsou všichni muži povoláváni do armády, rovněž jeho a jeho syna na vojenskou správu pravidelně předvolávají, okamžitě po návratu do Ruska by byl povolán do armády dobrovolníků a odeslán do války. O této žádosti bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11. 9. 2023 č. j. MV-149889-2/OAM-2023, jímž bylo řízení dle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastaveno, když žalovaný žádost posoudil jako další opakovanou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu a dospěl k závěru, že žalobce v ní neuvedl žádné nové skutečnosti a nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu, přičemž ani žalovaný neshledal takové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobce byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy.
14. Dle § 11a odst. 3 zákona o azylu *„Podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví.“*
15. Z dikce uvedeného ustanovení je poté zřejmé, že je to zejména žalobce, koho tíží břemeno tvrzení a důkazní, a kdo musí tvrdit a prokazovat, že se v jeho případě objevily nové skutečnosti nebo došlo k podstatné změně okolností, které je nutno vzít v potaz a nebyly žalobci známy v době řízení o jeho předchozích žádostech. Nicméně ani žalovaný není zcela zbaven této povinnosti, k tomu viz rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 – 38 *„Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti.“*
16. Soud tedy v rámci výše uvedeného přezkoumával, zda žalobce ve své poslední žádosti uvedl nové skutečnosti nebo podstatnou změnu okolností, které měly být vzaty v potaz a nebyly uvedeny již v předchozích žádostech o mezinárodní ochranu, zda nebyly uvedeny proto, že žalobci nebyly známy; současně s tím se soud zabýval otázkou, zda se situace v zemi žalobce skutečně nezměnila natolik, jak tvrdí žalovaný, aby odůvodňovala přiznání některé z forem mezinárodní ochrany, resp. nové zhodnocení těchto důvodů.
17. Žalobce svoji třetí žádost o mezinárodní ochranu ze dne 4. 9. 2023 odůvodnil snahou o legalizaci pobytu v ČR v souvislosti s probíhající válkou na Ukrajině, v jejímž důsledku jsou on i jeho syn povoláváni pracovníky policie a vojenské správy na vojenskou správu a po návratu do Ruska budou povoláni do armády a odesláni do války. S ohledem na tyto tvrzené důvody je zřejmé, že žalobce v aktuálně podané již třetí žádosti, neuvedl žádné nové skutečnosti, které neuvedl nebo nemohl uvést již v předchozím řízení o jeho žádosti o mezinárodní ochranu a současně neuvedl ani žádnou podstatnou změnu okolností. Žalobcem tvrzená obava z jeho mobilizace do armády v případě návratu do země jeho původu byla již rozebrána a zhodnocena ve smyslu azylově relevantních důvodů v řízení o

jeho druhé žádosti ze dne 5. 12. 2022, kdy již probíhala válka na Ukrajině, v rozhodnutí ze dne 31. 5. 2023 č. j. OAM-1068/ZA-ZA11-P15-2022. Správní orgán tehdy došel k závěru, že žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. e) zákona o azylu zastavil, konstatoval důvody, jež žalobce uvedl ve své první žádosti o mezinárodní ochranu, a jež se týkaly obav z neznámých osob, které po něm požadovaly peníze a v případě jejich nezaplacení vyhrožovaly ublížením členům jeho rodiny. Při posouzení žalobcem nově tvrzených důvodů podání žádosti pramenícím z obav z povolání do armády a nasazení do války na Ukrajině v případě návratu do vlasti žalovaný v uvedeném rozhodnutí vycházel mj. z informací, jež shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Rusku, konkrétně z Informace OAMP-Ruská federace - Situace navrátilců do Ruské federace po krátkodobém či dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 31. 10. 2022, Informace OAMP- Ruská federace – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 8. 3. 2023 a Informace Finské imigrační služby – Ruská federace – Vyhýbání se odvodům během mobilizace ze dne 31. 1. 2023.

18. V řízení o poslední žádosti žalobce ze dne 4. 9. 2023 si žalovaný jako podklad pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí vyžádal Informaci ČTK Ruská federace – Putin vyhlásil mobilizaci ze dne 21. 9. 2022, Částečná mobilizace v Rusku byla dokončena, ohlásil ministr Putinovi, ze dne 28. 10. 2022 a Ruské ministerstvo obrany podle Medveděva rekrutovalo 231 lidí ze dne 3. 8. 2023.
19. Pro přípustnost opakovaných žádostí je třeba, aby obsahovaly nové skutečnosti nebo zjištění, jež musí mít určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V té souvislosti soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, dle něhož *„Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jež může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“*
20. Z výše uvedeného je při porovnání důvodů podání druhé a třetí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu zřejmé, že v pořadí třetí žádost neobsahuje žádné nové skutečnosti či zjištění ve výše uvedeném smyslu, oproti těm, jež byla uvedena v předchozí, t. j. druhé žádosti, přičemž žalobce stíhala povinnost případné nové skutečnosti uvést již ve své žádosti. S ohledem na to, že tak neučinil, žalovaný postupoval správně, když podanou žádost považoval za další opakovanou žádost a řízení zastavil. Žalobce si musel být vědom svého postavení, kdy měl uvést veškeré rozhodné skutečnosti či tvrzení změny okolností již v žádosti, stejně jako toho, že nebude vyzván k poskytnutí údajů k žádosti. Uvedené vyplývá z toho, že žalobce se již jednou v obdobném postavení ocitl, a to při řízení o jeho žádosti ze dne 5. 12. 2022, je tedy již opakovaným žadatelem a tyto procedury mu musejí být již známy.
21. Z uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí, jež se vztahuje k třetí žádosti o mezinárodní ochranu je zcela správné, neboť žalobce ve svém případě

skutečně netvrdil či neprokázal žádný nový důvod nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu, když uváděl tytéž skutečnosti a okolnosti jako v předcházejícím řízení o jeho žádosti ze dne 5. 12. 2022, přičemž žalovaný si pro své závěry uvedené v rozhodnutí obstaral dostatek podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl v situaci, kdy rozhodnutí žalovaného o druhé žádosti je pravomocné a řízení, jež je v souvislosti s ním vedeno u zdejšího soudu, dosud nebylo skončeno.

22. S ohledem na důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu tvrzené žalobcem a odlišné postavení jeho manželky a dětí soud neshledal důvody pro spojení věcí dle § 39 odst. 1 s.ř.s.

VI.

Náklady řízení

23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 9. 11. 2023

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně